

«ПІД ЗВУКИ НЕБЕСНИХ ДЗВОНІВ У ВСЕСВІТІ ПОВІНЧАТИСЬ...»

Чимало млинівчан щоранку зустрічають цю гарну жінку, яка замріяно

дивляється у далечінь. Знавці жіночої вроди зарахували б її до найкращих світових зразків представниць класичної культури, котрі поєднували чарівність, доброту та інтелект. А коли на святкуванні 40-річчя Бокіймівської одинадцятирічки почув спів у її виконанні, то неодмінно вирішив представити читачам районки.

Мова йде про Любов Фролову. Втім, Фролова – прізвище по чоловіку, а від батька і неньки доля благословила славним і мелодійним – Торченюк. Якщо додати, що Люба виросла на мальовничих козирщинських просторах, де душа купалася у зеленучобуму доквіллі, то можна припустити, що саме у цій життєвій оселі зароджувалися паростки її поетичного та вокального хисту. Звісно, шліфували природний талант дівчини батьки, бабуся, дядько Ананій Миколайович, котрий мав чудовий голос і його співом захоплювалося всьєнке село.

А вже у Бокіймівській десятирічці, куди Люба торувала стежину після Козирщинської школи, її літературний хист плекали славні і воістину талановиті педагоги, відомі дітям і слову: Климентина Петрівна Паєвська та Євгенія Григорівна Легка. Саме ці мудрі учителі, котрі мали слух на мову серця вихованців, у письмових роботах Люби Торченюк уgliedили політ творчої думки і радили їй вибрати професію вчителя-словесника.

Але у її долю вплелася спокусниця-хімія, яка вабила, як і слово українське барвінкове. Зрештою, вона й узяла гору під час вибору життєвого шляху. Власне, Люба не шкодує, що стала фармацевтом, а піком теперішньої професії вважає миті, коли люди, позбавившись недуги, дякують за підібрані ліки і фахові поради.

Втім, поезія і творчість не зникли із життєвих обривів Люби Фролової. Вона написала більше десятка пісень. А Григорій Шумельчук та Ярослав Семенюк написали музику на вірш «Донечка» і та пісня має широке коло прихильників. А найперші її поцінувачі – подружжя Миколи та Наталії Прендецьких із Млинова, Крутяки з Ужинця та інші, кого примагнітила і приворожила її творчість.

Хтозна: може, колись пісні млинівчанки співатимуть на столичній сцені відомі зірки української естради. Ймовірно, вplete свої літературні обдарування у мамині доробки і донька Ірина, котра закінчує навчання у Київському національному лінгвістичному університеті.

А поки що раджу місцевим композиторам скористатися надбанням Любові Фролової, аби її доробок одержав нові творчі імпульси, а на крилах її пісень хай врожайної доброї і зоріє любов, яка прагне «Під звуки небесних дзвонів у Всесвіті повінчатись...».

Віталій ТАРАСЮК.